

Ранкові дзвінки телефонні,  
Жагучі й хмільні вечори,  
І жарти, і сльози солоні —  
Усе до пори.

А потім — робота й родина,  
Гірке, мов полин, каяття.  
Комусь ти і мати, й дружина,  
Без тебе життя — не життя.

---